

Han var ganske vist 27 Aar ældre end hun og Enkemand med fem Børn. Men den unge Brud fandt i alt dette kun forøget Udsigt til at kunne blive ham en Hjælp. Brudgommen var desuden anset for at være en brav og dygtig Mand med en god økonomisk Stilling, og Aldersforskjellen var Familiens eneste Indvending mod Giftermaalet.

Hvad der fremfor alt optog Brudens Tanker i den korte Forlovelsestid, var, at hun nu skulde blive fri for alt det Tryk, hendes eget Hjem havde øvet, at hun nu skulde faa en rig Virksomhed og et godt Hjem, og hun var fuld af de alvorligste Forsætter om at være god og nyttig. At Ægteskabet vilde medføre en anden Art Tvang, tænkte hun ikke paa, saa meget mindre som hun ikke havde nogen Forestilling om Ægteskabet. Hun var opdraget i den sædvanlige for „Uskyldighed“ ansete Uvidenhed om Livets store, naturlige Vilkaar. Og da hun ingen virkelig Oplysning havde faaet om dette, som ikke havde kunnet undgaa at blive Gjenstand for hendes Eftertanke, saa havde hun dannet sig en fantastisk Forklaring, som kun lidet svarede til Virkeligheden.

*

*

*

I Efteraaret 1871 ægtede Viktoria Bruzelius daværende Bankdirektør og Postmester Ch. Benediktson i Hørby. Hendes Sjælstilstand, efter at hun havde erfaret, hvad Ægteskabet var uden den fuldt personlige Hengivenhed, betegnes ved den Kjendsgjerning, at hendes første Selvmordsforsøg indtraf i de første Aar af hendes Ægteskab, og ved den Udtalelse af hende, at, da hun begravede det ene af de to Børn, hun havde født i sit Ægteskab, følte hun ingen Sorg — kun Lettelse.

Ernst Ahlgren kunde aldrig berøre et Æmne, der grænsede op til Omraadet for disse personlige Erfaringer, uden at Stemmen fyldtes af en saa stærk Lidenskab, at den næsten døde hen, hendes Blik formørkedes, og Læbernes Linier blev jærnhaarde.

Hele hendes Væsen syntes i saadanne Øjeblikke at være Had: Had mod det af Skik og Brug paabudte Snerperi, der havde kunnet muliggjøre en Skæbne som hendes, og dette Had fik sit stærkeste Udtryk i *Pengar*, en Bog, som hverken skildrer Forfatterindens Karakter eller hele Livshistorie, men som uden denne Historie ikke var bleven til. Slutningen af *Pen-*